

"Een gegeven paard..."

Een bos bloemen, een (verjaardags)cadeau of een kerstpakket; de meeste mensen zijn dol op het ontvangen van geschenken. Het gaat er dan vaak niet eens om wát er precies geschonken wordt. Al het enkele 'krijgen van iets' laat menig hart sneller kloppen. Dat de inhoud van het ontvangene soms zwaar tegenvalt, doet hier niet aan af. Een gegeven paard kijkt men immers niet in de bek...

Een opengevallen nalatenschap zorgt ook regelmatig voor blijde gezichten bij de erfgenamen. Het verdriet over het verlies van een dierbare maakt vaak al snel plaats voor vreugde over de erfenis, ook al weet men nog niets over de omvang daarvan. Helaas komt het ook in de erfrechtelijke wereld maar al te vaak voor dat de inhoud van het ontvangene zwaar tegenvalt. Maar, in tegenstelling tot in de niet-erfrechtelijke wereld, is het in een dergelijk geval raadzaam om de bek van het geërfde paard goed te inspecteren, voordat men de beslissing neemt om de erfenis in ontvangst te nemen.

Het zomaar aanvaarden van een erfenis kan namelijk nare gevolgen voor de erfgenaam met zich meebrengen. De erflater, die algemeen bekend stond als een welgestelde en vermogende heer of dame, blijkt in werkelijkheid de ene lening op de andere te hebben gestapeld. De erfgenaam, die aanvankelijk handenwrijvend uitzag naar een fors geldbedrag, blijkt uiteindelijk niets te ontvangen uit de (negatieve) nalatenschap van de erflater. Sterker nog: door alle schulden van de erflater is er een fors tekort ontstaan. De erfgenaam, die de nalatenschap onvoorwaardelijk heeft aanvaard, moet uit zijn eigen vermogen bijbetalen om dit tekort aan te zuiveren. Een forse domper op de erfrechtelijke feestvreugde!

In een dergelijk (gelukkig niet vaak voorkomend) geval had de erfgenaam de nalatenschap beter kunnen verwerpen of slechts voorwaardelijk (enkel indien het saldo van de nalatenschap positief zal blijken te zijn) kunnen aanvaarden. De wet gebruikt hiervoor de term: *aanvaarden onder het voorrecht van boedelbeschrijving*, of ook wel: *beneficiaire aanvaarding*. Hiermee had de erfgenaam zich een hoop ellende kunnen besparen.

Het erfrecht geeft de erfgenaam de mogelijkheid om, alvorens men het geërfde paard aanvaardt, het dier zorgvuldig in de bek te kijken. Van belang is dan dat de erfgenaam zich in deze periode niet gedraagt alsof hij de nalatenschap reeds onvoorwaardelijk heeft aanvaard. Dan wordt hij namelijk geacht de nalatenschap in z'n geheel te hebben aanvaard. Het verkopen of afvoeren van de tot de nalatenschap behorende inboedel leidt al tot deze conclusie. Het gedrag van de erfgenaam bepaalt dus of alle drie de opties (onvoorwaardelijk aanvaarden, voorwaardelijk aanvaarden of verwerpen) nog voor hem open staan.

Indien er twijfel bestaat over de vraag of de nalatenschap aanvaard dient te worden, doet de erfgenaam er verstandig aan om, voordat hij zijn keus uitbrengt, advies in te winnen bij zijn notaris. De notaris zal de soms door hebzucht verblinde erfgenaam goed kunnen voorlichten over alle opties die hem ter beschikking staan, zodat nare verrassingen zoveel mogelijk worden voorkomen.